

δαν τοῦ Βοσπόρου (εἶδες, ὅτι ἐγκρίθη γράψε μου) Νόβαν (γαίρω πολύ) Τριανιάν (δὲν εἰς ἐξέωρ διατὴ ἡ Πρωκίησιον τῶν Αἰαλλοίων δὲν σοῦ ἔστειλεν ἀκόμη «Μ. Μυστικά» ἴσως θὰ τὸ ἐλθσύνῃς) Ἀσιρον Ἐσπερών (ἑαδὰ, εὐχαριστῶ) Τρελλόν Κεφαλλονίτην (ἑαδὰ, εὐχαριστῶ) Ὀνειροδὴ Ἑλλάδα (ἔστειλα) Τροπαιοῦχον Ἀρκάδα (γαί) Νέον Ἑλληνα (δυστυχῆς, δὲν ἐδιορθώοντο) Ἀντ. Ν. Ἰγγλέσσην (εἶνε συνδρομητὴς καὶ μένει εἰς τὸ Παλλάδιον) Νεαρόν Ντένικτιβ (ἔστειλα) Ἀκτὴν, Ἐθνικὸν Ἰδεώδες κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἑαδὰ μετὰ τὴν 4ην Ἰανουαρίου, ὁππαντῆσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 154ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων Δεκεμβρίου—Φεβρουαρίου

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 28ης Φεβρουαρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

63. Δεξιόγραφος
Πόλιν ἀργαίαν κ' ἔνδοξον
Μὲ μίαν Ἐθραϊὴν ἐνόησεν
Καὶ χῶραν τῆς Βαλκανικῆς
Ἀμείσως ἔστρωσαν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερ Πατριδοῦ

64. Στοιχειόγραφος
Ὅπως εἶνε ἂν τάφισις,
εἰς τοὺς κήπους εὐωδιάζου.
Ἐνα γράμμ' ἂν τοὺς κολλήσῃς,
πόλιν σοῦ παρυσιάζου.

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν φιλελεύθερον Κερκυραίων

65. Στοιχειοτονογράφος
Ἄν τὸν τόνον μεταθέσῃς
Πόλιος τῆς Γερμανίας,
Κι ἕνα γράμμα τῆς ἀλλάξῃς,
θὰ ἰδῆς μετ' ἀπορίας
Νὰ φανερωθῆ ντυμένος
Ἀνθρωπος ἱερομένος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πάθου τοῦ Ἑλληνισμοῦ

66. Πάνελλος
Νάντικατασταθῶν οἱ ἄ-
στερισκοὶ καὶ αἱ σιγμῆαι
διὰ γραμμῶν οὕτως,
ὅστε νάναγνώσκωνται: ὀ-
ριζοντίως ἄνω, Ρωμαῖος
ὀριζῶν· κάτω, νῆσος τοῦ
Ἀιγαίου καθεῶς δεξιᾶ,
διοικητικὴ διαίρεσις· ἀρι-
στερᾶ βασιλεὺς τῶν Περσῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ

Εἰς δὲ τὴν κορυφῆν, δεξιᾶ ἀπόστολος καὶ ἀρι-
στερᾶ γεωμετρικὸν σχῆμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ

67. Τρίγωνον
= Ἀρχαῖος νομοθέτης.
= Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.
= Πρόσωπον τῆς Π. Διαθήκης.
= Μεσογί.
= Σύμφωνον

Καὶ καθέως τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρελλοῦ Κεφαλλονίτη

68. Δογοπαίγιον
Ποῖον γῆμα ρυθμίζει τὸ βῆμα τῶν στρατιωτῶν;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καλλιτέχου Φαιδίου

69. Ἀμροστιχὴ ἐξ Ἀντιθέτων
Νὰ εὐρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι ζητουμένων
λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τάχα τῶν ναποτελοῦν
περίφημον ὄρος τῆς Ἑλλάδος:

Ὀδδαί, ὠραῖος, ἀδύνατος, ἡμέρα, κόλλας,
ἀσπαρῆς, φῶς, μέρος, ὕδρον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στεναγοῦ τοῦ Ἀνέμου

70. Φωνηεντόλιπον
σ - πθς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τροπαιοῦχοῦ Ἀρκάδος

71. Γράφος
τρι ἦτο
Μ Μ ἄγε τρι τρι ἦτο ἦτο
τρι τρι ἦτο ἦτο
τρι ἦτο ἦτο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κάκας

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 40
495. Ἡράκλειος (Ἡρα, Κλειά, ε).—496.
Πύθιος (πύ, θῆ, Κῆς).—497. Κορέα-μορέα.
498. ΑΜΥΝΤΑΣ 499. Α

Ο Ι Α Ρ Ι Σ Τ Α
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο - Μ Ε - Ν Η Σ
Α Α Ρ Ο Τ Α Μ Ε - Σ Ι Σ
Α Σ Ι Σ Ν Η Σ
Α Ω 500. Ἀριστιππος—τύπος=
Σ Ν Ἀρσ+ (τόκος—Κῶς) τὸ

(Δημόσιος—Ἰο;=) δήμος=ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟ-
Σ.—501. Λύκος (ΛΙΔΗ, ΚΩΣΤΑ.)—502.
ΚΑΠΑΡΙΣ-ΚΡΟΙΣΟΣ (Κερίννη, ἈΡαχθός,
ΠλOUTov, Ἀνῖδας, Ράκος, ἸκόνΟν, Σίλη-
ροΣ.)—503. Μαζάριοι οἱ ἐβήμονες, ὅτι αὐ-
τοὶ ἐλεθθήσανται.—504. Ὅ,τι σπείρης, θὰ
θροεῖσις. (στ εἰς πῦρ-εἰς - ὁα-θερ εἰς εἰς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[15'—62]

ΣΥΛΛΟΓΕ ΚΡΗΤΗ, Σᾶς εὐχαριστῶ
θερμῶς, διότι με συμπεριελάβετε εἰς τὸ ψη-
φοδέλιον.

Διαβέτω ὑπερεκατόν (120—130) ψήφου.
ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ
(Πειρακτῆριον, Τελλεάργος)

Ἐσταλή ὑπὸ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ τοῦ Αἰδοῦ

ΚΡΗΤΗ, **ΕΝΩΣΙΣ**
καὶ ὑπὸ τῶν Ἐθνικοῦ Ὀνειροῦ, Ἐνὸς
Χιωτῆν, Ἐνὸς γινόμενος Ἰδανικοῦ, καὶ τῶν
ἀπανταχοῦ φίλων των.

ΑΓΑΠΗΤΟΝ ἘΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
Τὸ ψευδώνυμόν σου ποῦ ἐν μέρει ἀλήθεα
καὶ δὲν ἀργῆσῃ νὰ λήθῃς ὀλόκληρον, θὰ τὸ ψη-
φίσω με ὑπερενεγκόντα φίλους μου. Εἰσθε εὐ-
χαριστήμενος;

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Στενημαχιστάκι, μετὰ εὐχαριστήσεως δι-
γγραμῶν. [15'—63]

ΛΥΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΩΝΟΣ, Ἀύρα τῆς
Λιαποῦδος, Ἡρωϊκὴ Κρήτη καὶ Ὀλυ-
μπιόνη, σᾶς εὐχόμεν ἀπὸ καρδίας εὐτυχῆς
τὸ νέον ἔτος. **ΑΣΤΥ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ**

Ψηφισθεὶς ἀδοξομήτως κατὰ τὴν τελευταία
ἐκλογὴν χωρὶς νὰ θέσω ὑποψηφιότητα, κα-
τέρχομαι εἰς τὸ Δημοφύλαγμα, ὑποστηρίζομενος
ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀνειροῦ καὶ ὑπερδρακασί-
ους ψήφους. Ψηφίσατε λοιπὸν ὅλοι τὸ

ΕΝΔΟΣΟ ΣΟΥΛΙ

Ἡ ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ εἶνε ἐξὴν πρὸς τὸ Δημο-
φύλαγμα τοῦ 1915. Ὁ δὲ ὑποστηρῆξῃ μόνον
τὸν **ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΗΑΣ**
καὶ τὴν **ΔΟΣΑΣΜΕΝΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**
ἀνεξαρτήτως κομματικῆς χροιάς.

Γενικός Ἀρχηγός: **ΕΥΓΕΝΗΣ ΙΔΑΝΙΚΟΝ**

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὄσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου,
ἐλήφθησαν ἀπὸ 30 Δεκεμ.—4 Ἰανουαρι.

ΑΘΗΝΩΝ: Κ. Α. Κροντηρᾶς, Στα. Γ. Βεντού-
ρης, Κων. Φ. Κρίσπης, Ἀνθ. Ι. Παπαῆς, Μα-
ρία Χ. Τριανάνου, Δ. Η. Μακρῆς, Μαχμουλοῦ,
Δημ. Ι. Ἐλευθερίου, Κούλα Α. Κονταρίνη, Μελ.
Γ. Μελεάγγου, Ποιήτρια Σαπφῶ, Ἐμμ. Μανού-
λας, Ἀντ. Β. Γλυκῆς, Ἐμ. Θ. Κασσαβέτης.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Σοφία Παπαθανασίου.
ΑΡΧΟΥΣ: Ἀναστ. Α. Πικροδημήτρης.
ΖΑΤΟΥΝΗΣ: Ν. Κ. Σοτηρόπουλος.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Μακρῶν.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Σαυτ. Γ. Γεωργιάδης.
ΚΑΣΤΡΙΟΥ: Ἰωάν. Ἰακώβ, Γρηγορίου.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ι.Θ. Χειμασιός, Γεωργίου Α', Δημ.
Γ. Δεσσύλας, Λίτσα Γερ. Δεσσύλα, Λουκία Α.
Κακολλίτη, Θεοδώρα Ἀντ. Κόλλα, Κωνστ. Μπίνας,
Εὐα.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἀναστ. Σ. Παπαδόπουλος,
Ἀναστ. Β. Βασιλείου.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δαφνοστεφῆς Βασιλεὺς.
ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γεωρ. Κ. Κουσαλιάνης.
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Χ.Α. Πολυχρονιάδης, Ἰω.Α. Πο-
λυχρονιάδης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Π. Παπακλήτος, Επ. Α. Κα-
ραβίας, Α. Γ. Παπαθανασίου, Πάνος Χ. Κολοβάς,
Νένε Γ. Ριζιάκη, Γ. Κ. Βέγγος, Λουκία Ι. Μπα-
κούρος, Ν. Ζ. Ζωγραφίδης, Κων. Γ. Ἀγαπίου,
Ι. Μιχαλάκος, Βασ. Ἐυθυμίου, Δημ. Π. Βαργιάς,
ΠΟΡΟΥ: Στυλ. Δορῆς.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Παπαῖ, Ἀντιγ. Α. Ζάμπια, Εὐ-
φροσύνη Ι. Ρέντζου.

ΣΠΑΡΤΗΣ: Γεωρ. Ι. Δεσπόπουλος.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ἰωάν. Α.Φ. Τσοβαριδῆς, Ὀλυ-
μπία Π. Γιαννουσοπούλου, Μαρία Σ. Τριουμέρικη,
Ζωή Σ. Τριουμέρικη, Ἰσαβέλλα Ι. Ἀναγνωστιά-
δου, Καλλιόπη Νικησοπούλου.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Μιχ. Τσούπας, Πατριτικῆς
Πόθος, Κόνωνος Ἀσμα, Σωτ. Π. Πετρόπουλος,
Νιζ. Ἀν. Ἀγγελόπουλος.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀναστ. Χρ. Ασημάκης, Ἰωάν.
Χ. Νάκος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Ὅλον τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἑξῆς δύο
ΚΩΝΣΤ. ΦΡ. ΚΡΙΣΠΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΥΝΑΣ ἐν Κερκυρᾷ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
γράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας
καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῆνται ἕκαστον λστ. 25
Ἐσωτερικῶ	Ἐξωτερικῶ	ΙΑΡΥΘΗ Τῶ 1879		
Ἐτησία δρ. 8.—	Ἐτησία φρ. 10.—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐυρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρεβάκειον
Ἐξάμηνος » 4,50	Ἐξάμηνος » 5,50			
Τρίμηνος » 2,50	Τρίμηνος » 3.—			Ἐν Ἀθήναις, 16 Ἰανουαρίου 1916
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.		Περίοδος Β'—Τόμος 23ος		Ἐτος 38ον.—Ἀριθ. 7

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Καὶ λέγων αὐτά, ὁ ὑπάλληλος τῆς
«Ἱατρικῆς Ζωῆς» σηκώθη καὶ ἄρχισε

«Ἱατρικῆς Ζωῆς» σηκώθη καὶ ἄρχισε
να βηματίζει εἰς τὴν μικρὴν

φασισμένοι. Την ημέρα εκείνη ο κοινωνικός αντίρρησης θα εδοκίμαζε το μεγάλο κλόπο, που το σχεδίαζε από καιρό με τόση ύπομονη.

Καθώς περνούσε από κοντά της, ή Κολέττα μισοξέπλησε και το ψιθύρισε: — Καλημέρα, αδελφούλη... Τι πρωί που σηκώθηκες!

«Αλλά ο Άγγλας, βυθισμένος στις σκέψεις του, δεν άκουσε ή δεν ήθελε να αποκριθώ στην αδελφή του και βγήκε. Μόλις βρέθηκε στο δρόμο, είδε ότι μεγάλα σύννεφα, μαύρα, σκοτεινιάζαν την ανοιξιάτικη εκείνη αυγή.

«Συννεφιά σήμερα, συλλογίσθηκε καλότερα!»

Και τράβηξε προς την πλατεία του Αγίου Μιχαήλ, όπου εσκόπευε να πάρη το τράμ του σταθμού του Αγίου Λαζάρου, και να βγή στα μεγάλα βουλαβέρτα, εκεί κοντά στην Πιστωτική Τραπεζα. Έφορούσε ένα κασκέτο πολύ παλιό και κρατούσε στο χέρι ένα δεματάκι, τυλιγμένο σε μαντίλι με τετράγωνο. Έβιάζετο να πομακρυνθώ από τη γειτονιά του, γιατί δεν ήθελε να τον ιδούν που έβγαίνει τόσο πρωί και μ' εκείνο το δέμα.

Εύτυχως ή όδός Σερπάντ ήταν ερημη. Όλοι ακόμα στην πλατεία του Αγίου Μιχαήλ, ό,τι άνοιγαν τα μαγαζιά. Ο Άγγλας μπήκε σε μια ταβέρνα και ήπιε, τ'ό να κατόπι του άλλου, τρία ποτηράκια ρακί. Συνήθως δεν έπινε σπύρτα εκείνη όμως την ημέρα, είχε ανάγκη από κάτι διεγερτικό για να τελειώση τη δύσκολη δουλειά που άρχισε...

Ανέβηκε κατόπι στο τράμ, που εξέκίνησε για τον σταθμό του Αγίου Λαζάρου. Κοντά του ελάθηντο τρεις εργάται που πήγαιναν στην εργασία τους. Αντίκρου του, δύο κοριτσάκια με λυτά μαλλιά, έτρωγαν κουλουράκια και φλυαρούσαν εύθουα.

Ο Άγγλας έτρεμε στη θέση του, χωρίς να κινή χροό. Ήταν από τη μεγάλη του συγκίνηση. Σήμερα επρόκειτο να διακινδυνεύση τα πάντα. Σε λίγες ώρες, ή θα ήταν άνεβασμένος στην κορυφή της κοινωνικής κλίμακος, ή θα έπεφτε στο βάραθρο. Σε λίγες ώρες, ή θα ήταν ένας από τους προνομιούχους αυτού του

κόσμου, πλούσιος, εκατομμυριούχος, ή ένας νικημένος, ναυαγισμένος, φυλακισμένος...

Ενώ συλλογιζέτο αυτά, το τράμ έφθασε στα βουλαβέρτα. Στόν σταθμό, ο Άγγλας εδίστασε να κατεβή, ως να μην είχε πια δύναμη στα πόδια. Άλλ' άμα έρριξε μια ματιά 'ς ένα ρολόγι και είδε ότι ήταν έξη παρα τέταρτο, το απέφοσισε.

«Μόλις προφθάνω, συλλογίσθηκε πρέπει να είμαι εκεί την ώρα που μπαίνουν οι εργάται.

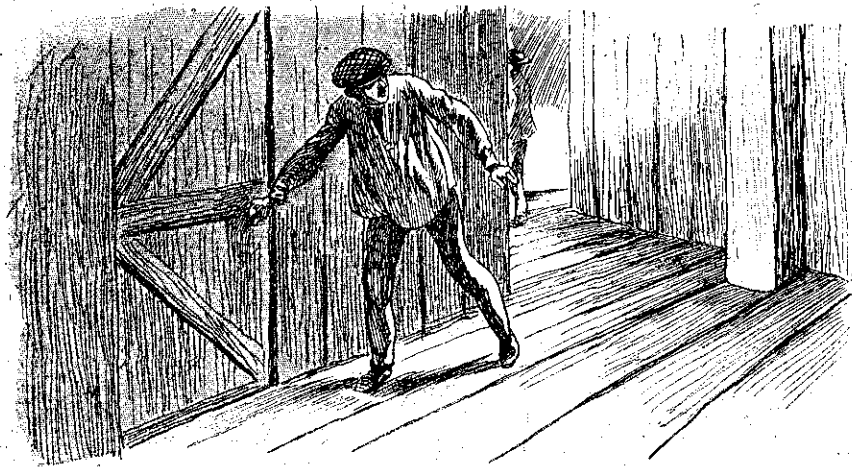
Κατέθηκε από το τράμ και μπήκε 'ς ένα δημόσιο αποχωρητήριο. Την ώρα εκείνη, το σπιτάκι αυτό ήτο έντελώς άδειο και ο Άγγλας έλυσε το δέμα που κρατούσε, κ' εξέδιπλωσε ένα άσπρο παντελόνι και μια μπλούζα κίστου, λερωμένη από ασβέστες. Έφόρεσε γρήγορα τα πλατεία αυτά ρούχα επάνω από τα δικά του, και βγήκε από το αποχωρητήριο μεταμορφωμένος σε κτίστη. Έτσι επλησίασε τούς άλλους κτίστας που έπεριμεναν εκεί, απέξω σε μια ταβέρνα, την ώρα για να πάνε στα γαιπιά τους.

Κανένας δεν τον επρόσεξε. Μπόρεσε λοιπόν να ανακατευθώ μ' εκείνους που ξεκίνησαν τώρα για ένα σανιδένιο περίφραγμα, εκεί αντίκρου.

Το περίφραγμα αυτό εσκέπαζε την τρύπα, που είχαν ανοίξη στον εξωτερικό τοίχο της «Πιστωτικής Τραπέζης», για

«Ήπια, το ένα κατόπι του άλλου, τρία ποτηράκια ρακί.» (Σελ. 54, στ. α')

«Άνοιξε την πορτούλα της σκάλας και τρύπωσε...» (Σελ. 54, στ. γ')

να μεγαλώσουν, καθώς είπαμε, το κατάστημα. Κι' ο Άγγλας γώθηκε, μαζί με όλους, απαραίτητος πάντα, στο σανιδένιο διάδρομο, που εχρησίμευε προσωρινώς, — ως που θα ετελείωνε ή επισκευή, — για να μπαίνουν και οι εργάται και οι υπάλληλοι.

Αυτή ή προσωρινή είσοδος ήταν το κλειδί του σχεδίου που είχε σοφισθώ ο τολμητής, ήταν ή ευνοϊκή περίσταση που μπορούσε να του εξασφαλίση την επιτυχία.

Είπαμε, ότι ο Άγγλας είχε σπουδάση από πριν τα κατατόπια του κτιρίου, πότε με τα ρούχα του και πότε μεταμορφωμένος σε κτίστη. Ήξευρε λοιπόν, ότι στη μέση σχεδόν εκείνου του περάσματος, ήταν μια μικρή πόρτα που ώδηγούσε σε μια σκάλα. Η σκάλα είχε αφαιρεθώ έμενα όμως το κεφαλόσκαλο κ' ή πόρτα. Ήταν σ'α μια μικρή σκοτεινή καμαρούλα, όπου δεν εμπαινε κανείς, τοποθετημένη επίτηξη 'ς εκείνη τη θέση, για να μπορέτη ο Άγγλας να εκτελέση το σχέδιό του.

Αφού μπήκε μαζί με όλους, άρχισε να κοινοστέκεται και να γοργοπορή, για να προχωρήσουν εκείνοι και να μείνη αυτός μόνος, εκεί κοντά στην πορτούλα που είπαμε.

Δεν ήταν δύσκολο να το καταφέρη, γιατί συνήθως οι εργάται πηγαινούν στη δουλειά τους άργα και την τελευταία στιγμή τρέχουν, διάζονται να προσθάσουν, χωρίς να περιμένη ο ένας τον άλλον.

Έτσι ο Άγγλας έμεινε πίσω, τελευταίος κ' αφού έβεβαιώθη, ότι δεν τον βλέπει κανείς, άνοιξε την πορτούλα της σκάλας και τρύπωσε 'ς εκείνη τη μικρή, σκοτεινή καμαρούλα.

Τι έγύρευε εκεί μέσα:

Τώρα βγάζει από την τσέπη του ένα ηλεκτρικό φαναράκι, από εκείνα που, όταν πατήτεις ένα κουμπί, ρίχνουν ένα

φως όχι πολύ δυνατό, αρκετό όμως για να βλέπη στο σημείον όπου το διευθύνεις.

Με τη βοήθεια αυτού του φωτός, ο Άγγλας βρίσκει σε μιάν άκρη μια φορεσιά υπαλλήλου της Πιστωτικής: μαύρη ρεδιότα άνοικτη και γιλέκο με μικρά μετάλλια κουμπιά. Τα ξεδιπλώνει όλα στο πάτωμα και κατέπιν, από μια βαλίτσα, κρυμμένη επίσης σε μιάν άκρη της καμαρούλας, βγάζει και αρδιάζει επάνω σε μια σανίδα ό,τι του εχρειάζετο για να βαφθώ και να μεταμορφωθώ: κόλλα, πάστα κρεατιά, κραγιόνι κίκκινο, κραγιόνι μαύρο, μια περρούκα και γενειάδα μιτερή.

Τού εχρειάση μια ώρα για να τα ετοιμάση όλ' αυτά. Φαίνεται όμως ότι είχε καιρό και δεν εδιάζετο καθόλου. Άνομομονούσε μόνο, και κάθε τόσο εκύτταζε το ρολόγι του στο φως του μικρού φαναριού.

Τέλος, κατά της ένδεκα, μισόανωξε την πόρτα του κρουφώνα του και άρχισε να κροχουκτάξη τούς ανθρώπους που έπερνούσαν τον διάδρομο.

Ήταν ή ώρα της αλλαγής. Οι υπάλληλοι δηλαδή που εεργάζοντο από το πρωί, έφρευαν διά να προγευματίσουν, και τούς αντικαθιστούσαν στην υπηρεσία των άλλου που ήρχοντο τώρα.

Ο Άγγλας τούς εκύτταζε προσεκτικά, ως που είδε κ' εκείνον που ήθελεσε. «Νά τος!» έψιθύρισε μ' ένα χαμόγελο σατανικό.

Άμέσως τότε άρπαξε μια σύριγγα του Πραβάξ, της έρριξε μια ματιά για να ίδη πόσο υγρό είχε μέσα, πετάχθηκε στο διάδρομο και ακολουθήσε τον υπάλληλο που είχε ματιάση.

Ο υπάλληλος αυτός ήταν ο Σομό, που έφρευε διά να προγευματίση με τον Έρριχο. Ο διάδρομος ήταν αρκετά σκοτεινός και ο Άγγλας, με το κασκέτο του κατακασμένο ως τα μάτια, δεν εκινδύνευε καθόλου να αναγνωρισθώ από εκείνον που ώνώμαζε φίλο του.

Μπόρεσε λοιπόν να περάση δίπλα του, χωρίς να κινήση καθόλου την προσοχή του. Επίσης και ο μικρός γκρούμ, που εκείνη τη στιγμή διηγείτο στον πατέρα του πως πέρασε της πρωινής του ώρες στους διαδρόμους της Τραπέζης, δεν έδωσε καμμιά προσοχή 'ς εκείνον τον κτίστη.

Λίγο πριν να φθάσουν στην πόρτα του δρόμου, ο Άγγλας, που πήγαινε πίσω από τον Σομό, έκαμε πως γλύστρωσε και, τάχα για να μην πέση κάτω, επιάσθηκε από τον ταμιά.

Στο έξαφνικό αυτό σκούνημα, ο Σομό δεν μπόρεσε να συγκρατήση μια μικρή κραυγή.

— Πρόσεχε λοιπόν, άδέξιε! εφώναζε στον ψευδο-κτίστη με θυμό. Μ' έσπίμπησες!

— Με τί; άπόρησε τάχα ο εργάτης. — Εξέρω κ' εγώ με τί... Θα έχρη καμμιά καρφίτσα στο μανίκι σου! εφώναζε ο Σομό, τρίβων το μπράτσο του, όπου είχε αισθανθώ έν' αρκετά ζαηρό πόνου.

Κ' επέρασε σηκώνων τούς ώμους, ενώ ο Άγγλας τον άκουσε από πίσω να λέγη στον υιόν του:

— Μεθυσμένος ο μασκαράς! Και δεν είνε άκομη ούτε μεσημέρι. Φαντάσου τι θα πίνη αυτός το Σαββατόβραδο!

Άμέσως ύστερ' απ' αυτή την σκηνή, ο Άγγλας έτρεξε στον κρουφώνα του και, άνδρας το φανάρι του, εκύτταζε το ρολόγι του και τη σύριγγα, που κρατούσε ακόμη κρυμμένη στο χέρι του.

— Ώραϊα, έψιθύρισε πήρε όλη τη δόσι... Τώρα πρέπει να περιμένουμε μια ώρα.

(Έπειτα συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙ

Αγαπητοί μου,

ΜΟΥΝ πρό ελίγου 'ς ένα φιλικό σπιτι, όπου εγειναν σκηνές. Η μαμμά, θυμωμένη, κατηγορούσε ο μπαμπάς, θυμωμένος, εμάλωνε και τα παιδιά, — τρία παιδιά, δυο κοριτσάκια κ' έν αγόρι, εκτώ ως δώδεκα χρονών, — εκλαιγαι και προσπαθούσαν να δικαιολογηθούν. Τι συνέβαινε λοιπόν; Πράγμα συνηθέστατο: Τα παιδιά δεν είχαν μελετήση. Δεκαπέντε μέρες στο σπιτι, δεν είχαν βρθ δυ ώρες για να ετοιμάσουν, εστω και διαστικά, τα των. Και πολεμούσαν τώρα —

Κυριακή βράδυ, δηλαδή την τελευταία στιγμή, — να λύσουν τα προβλήματα, να μάθουν την βοθογραφία, να γράψουν τα σχήματα ή τα ένωματα, να κάμουν την έκθεσι κτλ. Έπειτα είχαν και τα μαθήματα του Ωδείου. Το αγόρι βιολί, τα κοριτσάκια πιάνο. Δεν ήξεραν ούτε νότα και επειδή αύριο με το Σχολείο, δεν θα πρόσθαναν πάλι, έπρεπε να τα ετοιμάσουν κ' αυτά από άποψη. Έστρώθηκαν λοιπόν για νυκτέρι. Θα εδιάβαζαν και θα έγραφαν ως της δέκα. Κατόπιν θα έπαιζαν πιάνο και βιολί ως της δώδεκα και... και...

Άλλ' άμα κατάλαβε τα συμβαινόντα, ή μαμμά εγεινε έξω φρενών.

— Τώρα θα μελετήσετε σεις: άρχισε να φωνάζη. Και τόσες ημέρες τί έκάνατε; Με κοροϊδεύατε λοιπόν, όταν μου λέγατε πως μελετάτε; Τώρα να ίδητε! θα φωνάξω εγώ του μπαμπά σας! Έ-

κείνος θα σας σιγουρίση!... Ά, εσείς πρέπει να εάτε ξύλο, για να μαθετε!

Τον εφώναζε πράγματι και του τά ειπε:

— Ορίστε κατάστασις!... Έλα, έλα να καμαρώσης τα παιδιά μας!... Δεκαπέντε μέρες γιορτές, και τώρα μόλις θυμήθηκαν να μελετήσουν. Μού έλεγαν πως μελετούν κ' αυτά τα παληοπαίδα έπαιζαν. Ορίστε! άπόψε ετοιμάζονται για νυκτέρι!

Τότε άρχισαν να φωνάζουν και οι δυο μαζί. Τα παιδιά άρχισαν να κλαίνε, και το «νυκτέρι» διεκόπη από μια συναυλία φωνών και θρήνων, άληθινά κομικοτραγική.

Άλλα μέσα 'ς αυτή, κατώρθωσα να ξεχωρίσω μερικές νότες, σαν βιολιού ή σαν φλάουτου, που θρηνοδούσαν ή εσφύριζαν δικαιολογίες:

— Μα μπορεί κανείς της γιορτές να μελετά; έλεγε ο Γιαννάκης.

— Μας άφιναν ή διασκεδάσεις μυαλό στο κεφάλι; έλεγε ή Νίτσα.

— Με την ιδέα πως είχαμε πάντα καιρό, τάφιναμε και παίζαμε, χί, χί, χί! ώμολογούσε ή μικρούλα Κατίνα.

Να σας πώ λοιπόν όλη την αλήθεια: Μόλις τάκουσα αυτό, έκαμα και τούς γονείς να τάκουσουν και πήρα το μέρος των παιδιών.

— Σά να έχουν δίκιο, είπα. Ταρίνου στο σπιτι δεκαπέντε μέρες. Δεν το ξέρετε, πως θα βγούν από τη σειρά τους; Κ' 'ς όλο αυτό το διάστημα, τα τρέχετε από έκδρομη σε Κινηματογράφο, από Πήγη σε Δένδρο, από τ' α β λ α σε μ αν τ ή λ ι. Ηού καιρός και κεφάλι για μαθήματα; Έπειτα, δεκαπέντε μέρες στα παιδιά φαίνονται χρόνος και περνούν χωρίς να τα καταλάβουν. Μα και μες οι μεγάλοι δεν το παθαίνουμε καποτε αυτό; Με την ιδέα πως έχομε καιρό, δεν τάφιναμε όλα την τελευταία στιγμή; Άφίστε λοιπόν τα παιδιά να κάμουν το νυκτέρι τους, γιατί από άποψη ξαναρχίζει ή εργασία.

— Τελοςπάντων, έκαμε ο μπαμπάς. Άς μελετήσουν άπόψε ό,τι προσθάσουν για να μην πάνε το πρωί έντελώς άμελέτητα, που θα είνε ντροπή. Να υποσχεθούν όμως, ότι στο έξης θα μελετούν.

— Γι' αυτό δεν υπάρχει άμφοβλία, είπα τότε εγώ. Θα μελετούν πάντα της ημέρες του σχολείου, της εργασίας. Και... θα παίζουν πάντα της ημέρες των εορτών και των διασκεδάσεων. Καιρός παντί πράγματι! Ζητούμεν πάρα πολλά από τα καιμένα τα παιδιά, όταν θέλωμεν να μελετούν και της γιορτές όπως της άλλες ημέρες. Η διακοπές αυτές είνε για ξεκούρασμα και πάντα θα τελειώνουν. μ' ένα νυκτέρι.

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

«Μπα! και γιατί έφυγε; άπορεί αυτός. Τι μου έλεγε λοιπόν; Δεν έπρόφρασα ούτε να δάλω το χέρι μου στην τσέπη.»

Και άποτεινόμενος προς τον άμαξάν: «Στό Βασιλικό Ξενοδοχείο, αλλά σε παρακαλώ, γρήγορα όσο μπορείς.» Αν σκάση τάλογο σου, τό πληρώνω.

Φαίνεται ότι και ο άμαξάς ανεγνώρισε τον ιδιοκτήτην του «Καρχαρίου» διότι, μολοντί είνε ή ώρα που τελειώνουν τα θέατρα και οι κεντρικοί δρόμοι του Λονδίνου είνε γεμάτοι άμαξια και αυτοκίνητα, ο άμαξάς τρέχει όσον γρηγορώτερα είμπορεί τό άλογό του. Ξεύρει, ότι αν πάθη και κανένα δυστύχημα, ο πελάτης του θα τον άποζημιώση με τό παραπάνω.

Και τό άλογον πετᾷ επί του λιθο-

ετηλεφωνήσας πρό δλίγου, να έλθη να σ' εύρη απέξω από τό Πριγκηπικόν Θέατρον;

— «Όχι! άπαντά με ήλλοιωμένην φωνήν ο κ. Χόλκερ. Έγώ δέν τής ετηλεφωνήσα καθόλου...»

— «Ω, Θε μου!.. φωνάζει ή Άμερικανίς. Ποῦ είνε λοιπόν ή Νέλλη; Έγώ τήν ενόμιζα μαζί σου. Γιατί τής ετηλεφωνήσαν εκ μέρους σου κ' έφυγε άμέσως χαρούμενη με τή δασκάλα τής.»

Τότε ο Ούίλλιαμ Χόλκερ εννόησεν... Έμοῦγγισεν ως θηρίον πληγωμένον, εξώρμησεν από τό διαμέρισμά του και, αρπάζων τό καπέλλο του από τό πορτιμαντώ, ήρώτησε:

— Τι ώρα έφυγε;

— Στῆς εντώμισυ.

— Ά! ακόμη μιὰ λέξι... Τι θα πῆ γαλλικά πρενέ-γκάρντ;

— Έχε τό νοῦ σου, φυλάξου, άπεκρίθη ή κυρία Χόλκερ. Μά γιατί;

— Ά, τίποτε, τίποτε, είπεν ο εκατομμυριούχος φεύγων. Ένα κοριτσάκι

θάργηση να πέση ετά χέρια μας και να γίνη αίμαλάωτός μας, όπως είσθε σεις τώρα. Ένα τσέκ επί τής Τραπεζῆς τής Άγγλίας πρέπει να μάς υπογράψατε, και να είνε κατωμένο όπως πρέπει, αν θέλετε να ξαναϊδῆτε γρήγορα τούς φίλους σας.

— Μά δέν έχω ετήν Τράπεζα αυτό τό ποσόν, διεμαρτυρήθη ο κ. Δερινύ. Πρέπει να γράψω ετό συμβολαιογράφο μου, ετή Γαλλία.

— Σύμφωνοι! είπεν καγγαζών ο Σκυλοκέφαλος.

— Άλλά δέν έχω να χάνω καιρόν! υπέλαθεν ο μαρκήσιος: σās βεβαιώ, ότι αι στιγμιαί μου είνε πολύτιμαι!..

Δέν έλεγε κανένα ψεύμα ο κ. Δερινύ. Έως μάλιστα δι' αυτό εδέχθη με τόσην εύκολίαν να πληρώση τα υπέρογκα λύτρα που του εζήτησαν οι λησταί. Θα εδίδε και τα δια να τον άρτίσουν ελεύθερον, να τρέξῃ προς βοήθειαν του Μωρίς Ζιλλάρ. Κάθε ώρα, κάθε στιγμή που περνᾷ, αυξάνει τό μαρτύριόν του. Άλλά είνε και κάτι άλλο,

λά ετη άφου τάπεχωρίσθη, ή παραμάννα ετόλμησε να μου όμολογήση ότι, αντί του ιδιού μας, μάς είχεν έπιστρέψη τό ξένον παιδί.

«Άλλοίμονον! ως εκείνην τήν εποχήν, ο μικρός Ροδόλφος μάς είχε κάμη να χύτωμεν τόσα δάκρυα, ώστε, — και σου ζητώ συγγνώμην δι' αυτό από τό χέλος του τάφου, — δέν ήρα τό θάρρος να σου άνακοινώσω τήν όμολογίαν τής παραμάννας.»

(Έπειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΣΑΝ ΜΥΘΟΣ

Στάνοικτο παράθυρο, τό μεσημβρινό, ένα καναρινάκι, μέσα ετό κλουβί του, λούζεται, τρώγει, κερχί, τσιμπᾷ παντεσπάνι, ξεσχίζει γλωρό μαρουλόφυλλο και κελαιδί: τον ήλιο, τον γαλάζιον ούρανό και τή χαρά τής ζωῆς.

Ένας πυρούλης, που πετᾷ απέξω, και τριγουρίζει εδῶ κ' εκει, για να βρῆ με κόπο κανένα φαγώσιμο, στέκεται μιὰ στιγμή ετή γρίλλια του παραθύρου και τα δύο πουλάκια, τό φυλακισμένο και τό ελεύθερο, τό πεινασμένο και τό χορτάτο, που είνε φίλοι, γιατί βλέπονται συχνά, αρχίζουν τή μελωδική κουβεντούλα.

— Διακάδα σήμερα, κελαιδί: τό καναρινάκι.

— Ναί, άπαντά μελαγχολικά ο πυρούλης: ώραία ημέρα, αν και τα βουνά είνε χιονισμένα... Άχ, αυτά τα τούλια!

— Ποια τούλια; ρωτᾷ τό καναρινάκι: τα χιόνια;

— Όχι καλέ! Τα τούλια που σκεπάζουν οι μανάθηδες τα πράγματά τους. Άλλη φορά, τα είχαν ξεσκέπαστα και μπορούσαμε και μεϊς να τσιμποῦμε κάτι τί. Τώρα τίποτα...

— Πεινάς;

— Λιγάκι...

— Έγώ έχόρτασα. Ηθελα να σου δйна λίγο κερχί, αλλά δέν μπορείς να περάσης τό κεφάλι σου από τα σύρματα του κλουβιού μου. Αν θέλῃς, τσίμπα τό μαρουλόφυλλο και τό παντεσπάνι, που βγαίνουν κι' απέξω.

— Ευχαριστώ... ήθελα πολύ... αλλά φοβάμαι...

— Μπα! μά δέν είνε κανένας τώρα ετό δωμάτιο. Έλα!

Ο πυρούλης πείθεται, — ή πεινά του νικᾷ τό φόβο, — πετᾷ ως τό κλουβί και τσιμπᾷ λίγο παντεσπάνι... Άλλά εξαφνα ακούει ετό δωμάτιο βήματα και φωνές, τρομάζει και φεύγει ετ' αντίκρινά κεραμίδια.

Ηταν ένα χρυσόμαλλο κοριτσάκι που μπῆκε, και μόλις είδε τον πυρούλη, άρχισε να φωνάζει:

— Ά!.. ένα πουλάκι στο κλουβί του καναρινιού μου!.. Άχ, νάμπαινε μέσα! Να τῶπιαν!.. Και άμα είδε ότι ο πυ-

ρούλης έφυγε. ή μικρούλα κρύφθηκε, πίσω από τον μπερντέ και περιμένε.

Ο πυρούλης σε λίγο ξαναγύρισε.

— Έφυγε; ρώησε τό φίλο του.

— Έφυγε... εξακολούθει... Μά, κχι-μένε και σύ, τήν Έλλη φαθήθηκες... Νάξερεις τί καλό κορίτσι που είνε! να-ξερεις πῶς άγαπᾷ τα πουλάκια!.. Βλέπεις δλ' αυτά τα ώραία πράγματα που έχω στο κλουβί μου; Η Έλλη μου τα φέρνει. Άπ' τό νερό ως τό παντεσπάνι...

Ο πυρούλης δέν έλεγε τίποτα. Έτρωγε μόνο, προσεκτικός και φοβισμένος. Το καναρινάκι του κελαιδούσε:

— Μή τήν φοβάσαι σου κέω! Και να σε ιδῇ να τρώς από τό κλουβί μου, δέν θα σου κάνῃ κανένα κακό... Έλα πῶ μέσα... Αυτό τό σπίτι είνε ο παράδεισος των πουλιών. Έγώ εύλογῶ τήν τύχη που μ' έρωξε δῶ- μέσα.

Έκείνη τή στιγμή, άξαφνα, πετάχθηκε από τον μπερντέ ένα χεράκι κι' απλώθηκε με όρμη προς τον πυρούλη.

Μόλις επρόφρασε τό κακόμοισο τό πουλί να πετάξῃ ετ' αντίκρινά κεραμίδια. Από τρίχα να τό τσάκωνε ή Έλλη!

— Πάει, τό κοριτσάκι, μόσφυγε... Κ' εγώ τώρα πρέπει να πάω στο σχολείο. Δέν πειράζει... Άλλη φορά, θα παρασουλᾷω και θα τό τσακώσω. Τώρα που γλυκάθηκε, ήχρησται κά-θεμέρα...

Κ' έφυγε από τό δωμάτιο και από τό σπίτι.

Άλλά που να ξαναζυγώση ο πυρούλης!

— Έλα! του φώναζε τό καναρινάκι. Δέν είνε τώρα κανείς... Μά κι' αν είνε, τί θα πάθῃς;...

— Όχι, εύχαριστώ! άπαντούσε ο πυρούλης από μακριά. Κ' αν με πιάσουν και μένα και με κλείσουν στο κλουβί σαν και σενα;

— Έ, και τί μαυτό; άπορεί τώρα τό καναρινάκι. Άφου δέν θα σου κάμουν κανένα κακό και θάχῃς άπ' όλα;

— Έλευθερία θάχω; φωνάζει ο πυρούλης.

— Τι δηλαδή; να σου άνοίγουν τό κλουβί;... Ά, όχι, γιατί θα φοβῶνται μή φύγῃς για πάντα...

— Και λις πῶς δέν θα μου κάμουν κανένα κακό; Και τί χειρότερο υπάρχει παρά να με στερήτουν τήν ελευθερία μου; Όχι, φίλε μου! καλλίτερα να πεθάνω από τήν πείνα. Στα χαρίζω όλα και σε χαιρετώ! Έχει και για μένα ο Θεός.

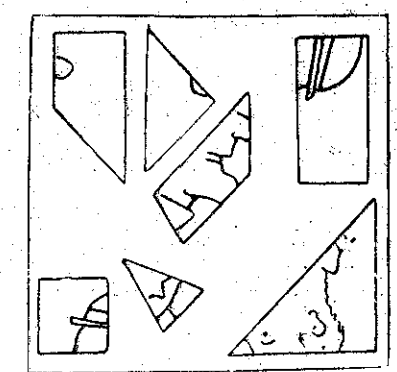
Και ο ελεύθερος πυρούλης πέταξε μακρότερα άποφασισμένος να μήν ξαναγυρίση ετό παράθυρο εκεινο με τα χίλια καλά, όπου όμως δέν εβλεπε, παρά μιὰ παγίδα και μιὰ χρυσή αλυσίδα σλαβιάς.

φ*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Βλέπε «Όδηγόν Συνδρομητού» Κεφ. ΙΒ'.)

α) Ξυναρμολόγησις Εικόνας

Να συναρμολογηθῶν τα επτά αυτά τεμάχια, ώστε ναποτελέσουν τετράγωνον, τό όποιον θα πλαισιώῃ μιαν γελοιογραφίαν.

β) Παιγνιον

Έστάλη υπό τής Νεράιδας του Βοσπόρου

A crossword puzzle grid with letters and empty spaces.

Να συναρμολογηθῶν αι συλλαβαί αυται, ώστε ναποτελεσθῶν τα ενδματα πέντε ελληνικῶν νήσων.

γ) Μαγική Εικών άνευ Εικόνας

Έστάλη υπό τής Αποκοιτισμένης του Βυζαντίου

— Νίτσα, Ίσρηγή, ελάτε και θα σās κρυώση!

— Ποιό;

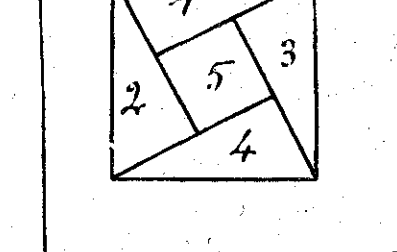
— Μά σās τό είπα!

δ) Διά τούς Σαλλομαδεϊς Φωνηεντόλιπον

Έστάλη υπό του Μεγάλου Ναπολέοντος

Ρ*τ f*!* - d*r* - l*ngt*mps

Ψύσεις του δουλοφύλλου

α') Ίδου πῶς θαποτελεσθῇ τό τε-

δ') MORALE τράγωνον—β') ΚΥ ORAGE κλος, κύβος, κύλιν- RARE δρος, πυραμίς, πρί- AGE σμα.—γ') Το στοι- LE χεϊον ε, γραφόμε- E νον ανάποδα είνε β.

πρώτου, γλυστρά, κινδυνεύει χιλιάκις να πέση, ανορθώνεται ως εκ θαύματος και τριποδίζει με ταχύτητα ήλιγγιώδη.

Ο Ούίλλιαμ Χόλκερ ρίπτει ένα ναπολεόνι εις τον άμαξάν, ενῶ τό άλογόν του, άφρίζον, σταματᾷ πρό τής εισόδου του Βασιλικού Ξενοδοχείου, και, άποτεινόμενος προς τον θυρωρόν, έρωτᾷ βιαστικά:

— Επέστρεψε ο κύριος μαρκήσιος;

— Όχι, κύριε Χόλκερ, ακόμη, και...

Χωρίς νακούση τίποτε άλλο, ο Άμερικανός ώρμησεν εις τον άνελκυστήρα. Ο πρώτος άνθρωπος πουείδεν, άμα εφθασεν επάνω, ήτο ή

του, ή όποία τον υπεδέχθη με τήν ερώτησιν:

— Και ή Νέλλη;

— Ποια Νέλλη; ψιθυρίζει ο κ. Χόλκερ, τον όποιον δέν διέφυγεν ή ταραχή τής συζύγου του.

— Μά που τήν άρισες μετά τό θέατρο;

— Έγώ;... άφισα πουθενά τή Νέλλη; Άλλά δέν τήνείδα άφότου έφυγα!... Τι συμβαίνει λοιπόν;

— Δέν τήν είδες;... ψελλίζει ή κυρία Χόλκερ, τρομαγμένη. Μά δέν τής

που πουλούτε μενεζέδες... Δέν ξέρεις... Και εισήλθεν εις τον άνελκυστήρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ο φάκελλος φανερώνει τό μυστικόν του.

Το άλλο πρωί, ο μαρκήσιος Δερινύ ήλθεν εις διαπραγματεύσεις με τήν συμμορίαν Σίμωνος του Σκυλοκεφάλου.

— Έλάτε, είπεν εις τούς κακούργους, τα λόγια είνε περιττά. Ηόσα θέλετε, για να μάς εϊσετε ελεύθερον;

— Διακόσιες χιλιάδες φράγκα, άπεκρίθη ο Σκυλοκεφαλος. Ηληρωτέα εις χρυσόν εντός σαράνταοκτώ ώρων.

— Πολύ καλά. Δόστε μου πέννα, χαρτί και μελάνι. Δέν έχω να χάσω στιγμή.

— Συγγνώμην, υπέλαθεν ο Σίμων μ' ένα φοικώδη μορφασμόν, ο όποιος είχεν αξιώσεις μειδιάματος: πρέπει να σās εϊδοποιήσω, ότι θα ήτο εντελῶς άνωφελές ναποταθήτε εις τον φίλον σας Ούίλλιαμ Χόλκερ διά τήν πληρωμήν του μικρού αυτού ποσού.

— Και γιατί;

— Διότι ο κ. Ούίλλιαμ Χόλκερ δέν

και τό άλλο αυτό είνε τό φοβερόν μυστικόν του στακτερού φακέλλου.

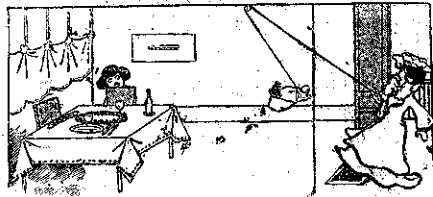
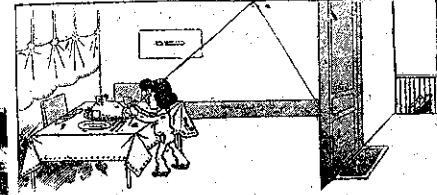
Χθές, εις τό αυτοκίνητον που τον έτρεχε προς τήν ενέδραν του Σκυλοκεφάλου, ο Μαρκήσιος είχε διαβάση τήν εζῆς επιστολήν, γραμμένην με τό χέρι τής μακαρίτιδος συζύγου του, τής Μαρίας-Κολλέτας μαρκησίας Δερινύ:

«Άγαπητέ μου σύζυγε, «Πριν σε άρτίσω, πριν άποθάνω, οφείλω να σου εμπιστευθῶ ένα τρομερόν μυστικόν. Ο Ροδόλφος, τον όποιον ονομάζεις υϊόν σου, τό παιδί αυτό που τόσ-μάς έκαμε να υποφέρωμεν, δέν είνε υϊός σου.»

«Ο αληθινός μας υϊός, από έν άσυγα χώρητον λάθος τής παραμάννας που τον άνέθρεψεν εις τό σπίτι τής, άνεκατεῦθη μ' έν άλλο παιδάκι τής αὐτῆς ήλικίας, που τῷ όμοιάζε καταπληκτικῶς, όφρα-νόν από πατέρα και μητέρα, τό όποιον ο θεός του είχε παραδώση εις τήν ιδίαν παραμάνναν, εις τό Στρεπᾷ, τήν ιδίαν ακριβῶς εποχήν.»

«Τα δύο παιδιά εμεγάλωσαν πλάι-πλάι και μόνον άργότερα, δηλαδή πολ-

ΠΩΣ ΕΖΩΝΤΑΝΕΨΕ ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΟ

Η θεά:—Θά φύγω μιά στιγμή, αλλά θά γυρίσω άμέσως. Νά καθήσης φρόνιμα, Τοτό, και νά μη μπή ή γατα και φάη τó γουρουνόπουλο. Άκους, παιδί μου, προσέχε... άντίο!

Ο Τοτός μόνος του:— Η γάτα δέν θά φάη τó γουρουνόπουλο θά ζωντανέψη όμως μ' ένα τρόπο πού ξέρω εγώ. Φοβό πού θά πάρη ή θεία όταν θά γυρίση και γέλιο πού θά κάνω!

Πραγματικώς όταν έγύρισε ή θεία κι άνοιξε τήν πόρτα, τó κεφάλαιό του γουρουνόπουλου πετάχθηκε στα μούτρα της Έφαγε όμως ξύλο ό καλός σου ό Τοτός!... Νά μάθη άλλη φορά...

155ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΕΥΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Χάριν των νέων συνδρομητών και αγοραστών, οι οποίοι δέν γνωρίζουν τά κατά τόν ώραιόν αυτόν Διαγωνισμόν, προτάσσω τάς άναγκαίας έξηγήσεις.

Εάν προσέξετε κατά τήν άνάγνωσιν του σημερινού μας φυλλαδίου, θά ιδήτε ότι εδώ κι εκεί, εις διάφορα μέρη του κειμένου, —εις τά μυθιστορήματα, εις τήν έπιστολήν του κ. Φαίδωνος, και σχεδόν εις κάθε κομμάτι, — υπάρχουν κενά διαστήματα, όχι από λάθος, αλλά άφιμένα επίτηδες. Κάθε κενόν διάστημα έπρεπε νά έχη μίαν λέξιν ή όποία λείπει. Αυτά δέ ακριβώς αι λέξεις πού λείπουν, εινε αι λευκαί λέξεις, και ή εύρεσίς των άποτελεί τó αντικείμενον του Διαγωνισμού.

Πώς θά τά εύρετε όμως; Οι άρχαιολόγοι, όπως γνωρίζετε, επιχειρούν πολλάκις τήν συμπλήρωσιν άρχαίων έπιγραφών, αι όποια αποκαλύπτονται, έφθαρμέναι εκ του χρόνου ή ήμιτελείς, εις τά τεμάχια των πλακών και των στηλών, τά όποια ή σκαπάνη φέρε εις φώς. Κάτι παρόμοιον, πολύ ευκολότερον όμως και μη απαιτούν βέβαια τάς γνώσεις ενός άρχαιολόγου, θά επιχειρήσετε εις τόν Διαγωνισμόν αυτόν και σεις.

Η έννοια της φράσεως, τó ύφος έν γενει του συγγραφέως, τó μέγεθος του κεινού διαστήματος, τó όποϊόν δείχνει περίπου πόσα στοιχεία είχαν ή άφαιρεθείσα λέξις, και τέλος ή δοκιμασθείσα εις τόσους διαγωνισμούς μας έως τώρα εύφαια και μαντική δύναμις σας, υπεραρκούν διά νά φθάσατε εις τó εύχάριστον άποτέλεσμα.

Από τó σημερινόν φυλλάδιον λείπουν έν όλω δώδεκα λέξεις. Οι διαγωνιζόμενοι πρέπει νά τάς εύρουν και νά μου τάς στείλλουν γραμμένας εις φύλλον κοινού χάρτου, εις τó όποϊον νά μή υπάρχει τίποτε άλλο, πλην της άπαντήσεως, διατυπωμένης ως έξής:

Απάντησις εις τόν 155ον Διαγωνισμόν των Λευκών Λέξεων του Του φυλλαδίου της Διαπλάσεως υπό... (εδώ τó όνομα του διαγωνιζομένου και τó ψευδώνυμον άν έχη).

1. Εις τήν σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα, («Ο Μικρός Έρωτικός Δαλλίνος») λείπει ή λέξις (π. χ.) καμία.

2. Εις τήν σελίδα δεύρα, στήλην δεύρα, («Αθηναϊκή Έπιστολή») λείπει ή λέξις άρετή.

Έννοείται, ότι έκαστος θά σημειώση όσα λέξεις εύρη. Δέν είναι δηλαδή ανάγκη νά εύρη κανείς και τάς δώδεκα διά νά στείλη τήν λύσιν.

Και σέτω κατέβης.

Θά βραβευθή με πρώτον βραβείον όποιος εύρη ακριβώς, ακριβέστατα, και τάς δώδεκα λευκάς λέξεις αυτού του φυλλαδίου. Εάν δέ τάς εύρουν πολλοί, τó βραβείον θά άπονεμηθή διά κλήρου εις ένα, τού όποϊου θά δημοσιευθή και ή κλήρη. Θά δοθούν έπίσης δεύτερον και τρίτον

βραβείον εις τούς άμέσως μετά τόν πρώτον εύρόντα τάς περισσότεράς ακριβεί; λέξεις. Είνε δέ τά βραβεία τ' άπονεμώμενα εις τούς Μεγάλους Διαγωνισμούς. Ήτοι: τόμοι της Α' περιόδου της «Διαπλάσεως» εκ των τιμωμένων δραχμής τρεις δύο και ένας, κατ' έλογήν των βραβευμένων. (Ίδε 'Οδηγού Κεφ. 5').

Δικαιώμα συμμετοχής δωρεάν έχουν όλοι όσοι έχουν ψευδώνυμον έγκυριμένον διά τó 1916, επί πληρωμής δε λεπτών 10 οι άνευ ψευδώνυμου συνδρομηταί και τάδεφια των, και επί πληρωμής λεπτών 30 εις γαμματόσημον, οι κατά φύλλον αγορασταί. Αί λύσεις εινε δεκταί μέχρι της 29 Φεβρουαρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εις τó Σχολείον. — Τι ξέρεις γιά τόν Κυνάειρον, Κωστάκη;

— Ότι έπιπαιε τó περσικό πλοίο πρώτα με τά χέρια του.

— Κι άφού του έκοψαν και τά δυό;

— Με τά δόντια του.

— Ό διδάσκαλος, διά νάστειυθή;

— Κι άφού του έκοψαν και τó κεφάλι;

— Άλλ' ό Κωστάκης δέν τά χάνει;

— Τό έπιπαιε με τά πόδια!

Έστάλη από τó Λαρισσαϊκό 'Αγκυθαίικον *

Εις τó ταχυδρομείον. — Ό πάλληλος:— Άκόμη ένα δεκάλεπτο γραμματόσημο νά κολλήσης, γιατί τó γράμμα σου εινε θαύ... *

— Ό Κορυμιοκεφαλήνης:— Και με τó γραμματόσημο δέν θά γίνη βερύτερο. *

Έστάλη υπό τού 'Ηρώως των Βαλκανίων *

Ένώ θρέχει και φυσά. — Πέε, Μιράνι μου, στόν κύριο καλημέρα. — Μά πώς νά πώ καλημέρα, άφού εινε τόσο κακή; *

Έστάλη από τó Χαμόγελο της Νισης *

Έξεδότη: Γρηγορίου Ξενοπούλου 6 ΚΩΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ (Τό μυθιστόρημα της Φωτεινής Σάντρα) Τιμώται δρ. 3 και ταχυδρομικώς δρ. 3,50 Πόσα παραγγελία, διά ταχυδρομικής επίταγής, απ' εύφαιας: κ. Γρ. Ξενοπούλου, 38 δόδος Εύρωπίδου, Αθήνας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Αθήναι, 38 δόδος Εύρωπίδου τήν 12ην Ιανουαρίου 1916 ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΡΩΝ Συναστó και σήμερα μίαν πτωχήν συμβαήτριαν της έν 'Ιωαννίνους φίλης μας Αγγελικής Γαλλιοπούλου, κηδύς και έν άλλο πτωχó κοριτσάκι πού μου συνιστά ή Χρυσανθή από τόν Πειραιά (άλλά νά μου στείλη και τήν διεύθυνσίν του, διότι πώς ήα του στείλλω τά φύλλα έν έγγραφη;)

Μάθετε όμως, ότι δέν θά συστήσω άλλον άπορον, πριν έγγραφούν όλοι όσους έχω συστήσει μέχρι σήμερα. Διότι τί ώφελούν αι συστάσεις, όταν δέν λαμβάνω είσφοράς; Με τούς άνωτέρω όσα, από τó 43 φύλλον του 1915 έως σήμερα, εινε συστημένοι έν όλω 12 άποροι. Λοιπόν, πριν λάβω είσφοράς διά νά τους έγγραψώ όλους, άλλον δέν θά συστήσω κανένα.

Έντυπώσε; της Τροϊκής Κορμιοπούλας από τήν κατάληψιν της Κερκύρας υπό των Γάλλων: «Οι Γάλλοι εινε ευγενέστατοι και τού; άγαπώ πολύ. Έχουν μεγάλην ομοιότητα με τούς Έλληνας και κατά τήν ευγένειαν της φύλης και κατά τήν μορφήν. Διά τούτο δέν μάς κάμνει και τόσην έντύπωσιν ή κατάληψις...» Φυσικά! φαντασθήτε ήν κατελάμβαναν τήν Κέρκυραν 'Αραπάδες!...

Και όμως, 'Ηρω του 1913, ό Κωστής Παλαμάς εινε μεγάλος παιτής. Μόνον οι «Βωμοί» δέν εινε από τάς καλλιτέρας του συλλογάς. Ό κ. Ξενοπούλος τού όποϊου ζητείς τήν γνώμην, σέ παραπέμπει εις τά άρθρα πού έδημοσίωσε κατ' αυτάς εις τήν «Βεφμερίδα» τού Κορομηιά: «Γεώργιος Δροσίνης» και οι «Βωμοί». Εις τó πρώτον κάμνει μίαν σύγκρισιν μεταξύ Παλαμά και Δροσίνης.

Διά τήντε Κρανόλευκη, πολύ έκτενές τó διήγημά σου. Έπιπδή όμως εινε καλόν, θά ιδώ και άν συγτομείεται, θά τó δημοσιεύσω. Δέν εισαι σό μόνος πού όταν έχης καιρό δέν μπορείς νά διαβάσης τά μαθήματα σου, ένώ, άμα άγγίσουν τά μαθήματα, τότε πιάνεις τó διδύχιόν και τά μαθαίνεις. Διά τούτο και τήν έπιστολήν του κ. Φαίδωνος. 'Η ιδέα μου όμως εινε ότι σάς λείπει όλίγη... θέλησις. Και αυτό δέν εινε καλόν.

Ό Σιλαβωμένος 'Ελλην μου έστειλε διά τó νέον έτος αυτούς τούς στίχους:

Πάμπολλά χρόνια κ' εύτυχημένα, Διάπλασι, σ' εύχομαι νά ζήσης, Πολύ καλλίτερο απ' τά περασμένα. Καινούργιος δάφνης νίκης, Κι άν όλοσιν σού γήρας τρέχης, Νά μη τó φύλης, πολύ νάπέχης. Παντοτινά νάσαι δροσάτη, Νάνε ή ζωή σου νεάτα γεμάτη!

Η Κυριότατη Έύφαια, πού γράφει: «Δόσις, σέ παρακαλώ, τά άπειρα σέδη και τά συγχαρητήρια μου εις τόν κ. Ξενοπούλου, τού όποϊου τó

δράμα «Στέλλα Βιολάντι» μά; έδιάβαζαν ό κ. Γυμνασιάρχης πού μάς; Έλληνικά. Πρώ πολλού ήξευρα τήν δεινότητα αυτού του συγγραφέως, αλλά όταν ήκουσα τó δράμα του, και αναγγνωσκόμενον με τó κατάλληλον ύφο; έμεινα έκστατικός; και όχι μόνον εγώ αλλά και όλη ή τάξις. Και εις τά γυμνάσια των Αθηνών, εις τήν Α' τάξιν οι μαθηταί αναλύουσι δράματα του κ. Ξενοπούλου, όπως ή «Φωτεινή Σάντρα», τó «Ψυχασάββατο» κτλ. Και εις τó Πανεπιστήμιον, ως μαθητών, τó Σάββατον, ό καθηγητής κ. Σωτηριάδης; θά όμιλήση εις τούς φοιτητάς διά τόν «Κόκκινον Βράχον».

Άκόμη μίαν έμμετρον εύχή. Μού τήν στέλλει από τήν Παργαν ό Μέντωρ Ζουλιέτης:

Διάπλασι; τών Παίδων. Ανάγνωσμα βεσπέριον, Το νέον έτος σ' εύχομαι Έύτυχημένον κ' άσινον.

Όραίος έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν εβδομάδα και οι έξής: Ζόμβρης, Άκτις 'Ηλιού, Χάρις, Πνεύμα της 'Αντιλοίας, Δόξα των Παρών, Αμαρυνθία Άστεμης, Μία Τροϊλούλα, Έλληνοπούλα και Φιλελεύθερη Κερκυραία. — Έξετέλεσα τάς παραγγελίας των και τούς εύχριστού όλους διά τά καλά λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αυτήν τήν εβδομάδα έλαβα τά έξής:

«Τό φάρμακον». — «Ακισό χόμα». — «Ψιχουλά». — «Ό μέθυσος». — «Προσφυγόπουλο». — «Η κυκερινή άμαρυστογία». — «Αφοβία Φαβρίκιου». — «Ό θάνατος του Στρατηγού». — «Τό δίδυμο δάκρυ». — «Ό νέος και ό παλιός». — «Αλήθειαι». — «Βροχή... Καρδιά». — «Ό ιερέυς και ό μωρός». — «Έν διάβημα του Λουδοβίκου ΙΒ'». — «Γίβ; και γιά». — «Έτσι τó θέλει ό Θεός». — «Μία σελίς παγκοσμίου ιστορίας». — «Μία αυτοκτονία». — «Πρώτα τó καθήκον». — «Τό δώρον του Νικολάου». — Παιδ. Πνεύματα και διάφορα διά τούς Έβδ. Διαγωνισμούς. Σελίς θά δημοσιευθή εις τó προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Όδών ψευδώνυμον έγκρίνεται ή άνασούται άν δέν συνοδεύεται υπό τού δικαιώματος φε 1. Τα έγκριμένα ή άνασούμενα ίσχυόν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1916. Όσα συνοδεύονται από Α άνηκουν εις άόθωα, και όσα από Κ εις κορίτσια.)

Νέα ψευδώνυμα: 'Ανθος της Ανατολής, κ. (ΙΟ.) Πάε, ά. (ΑΣ.) Λαρισσαϊκής Στρατηλάτης, ά. (ΑΚ.) Κωνσταντίνος ό Παλαιο-

λόγος, ά. 'Όρίων, ά. (ΠΚ.) Χιακός Άσθη, κ. (ΓΑ.) Ξεντευμένη Πορμιοπούλα, κ. (ΧΑ.) Βαλιανόφωτος Άσκάς, ά. (ΕΜ.) 'Ο Ζόμβρης, ά. (ΚΣ.) Ναυτοπούλο, ά. (ΑΓ.) Ίδιότροπη, κ. (και πολύ!) 'Εν Τούτη Νίκα, ά. (ΑΣ.) Ανατέλλον 'Ηλιος, ά. (ΝΒ.) Πνεύμα της Αντιλοίας, ά. (ΕΠ.) Κλεφτοπούλο του 21, ά. (ΑΑ.) Αθηναϊκός Άσθη, ά. (ΠΔ.) Αίμοσταγές Σαραντάπορον, ά. (ΙΜ.) Ναυτοπούλα του Ιονίου, κ. (ΑΠ.) Λεοντόκαδος Κόης, ά. (ΑΠ.)

Αναγεώσεσι ψευδώνυμων: Σκλαβωμένος 'Ελλην, ά. Γέρος του Μορηά, ά Χάρις, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: τó Στενημαχιώτικόν (0) με Δοξαμένον Ρήνον, Βασιλείον τόν Βουλαροκτόνον, Στρατηλάτην των 'Ελλήνων, Αθήνη, Μίαν Τροϊλούλαν, Έλληνικήν Αίγλην, 'Ηλιοβασιλέμα — ή Ξεντευμένη Πορμιοπούλα (0) με 'Αρθοπούλα της Βενετίας, Τροϊλήν Ναυτοπούλαν, Χουσήν 'Ακτίνα — ή Άκτις 'Ηλιού (0) με Φούλαν, Κυκλαϊκήν Κάκιαν. — ή Χάρις, (0) με Πορμιοπούσαν των Δολλαρίων, Τέλλον Άγραν, Έλληνικήν Αίγλην — ή Κόρη του Πολυμυστού (0) με Κόρην του Ιονίου, Κόρην του Γαλιού, Κόρην της 'Ιδης, Κόρην των Κυμάτων — ό Κορομηιάς (0) με Τέλλον Άγραν, Φάωνα, Πειρακίτηρον, Έγα Χιωτάκι, Φούλαν, Ροδοδάφνην — ό Τελευταίος Παλαιολόγος (0) με Φούουλαν, Πειρακίτηρον, Ροδοδάφνην.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τούς φίλους της: Τροπαιούχον 'Ελλάδα (έλλησθη), Άνθος της Ανατολής (γαίω) πολύ χάρτην των λύσεων (έστεϊλα) Γεώργιον Α' (εύχριστό δι' όσα γράφαι; τώρα με τó ζουίγμα των σχολείων, έλπίζω νά ζήσουν οι αγορασταί σου) Πατριδα των 'Ηρώων (εύχριστό διά τάς εύχάς; ναι, πρέπει νά διαφέρω τόν χειρότερον...), Κόρη των Κυμάτων (διά νά πάσουν οι καυγάδες, παραδειγθήτε ότι και τά δυό μέρη εινε ίσα ό καιμένος ό άδελφός σου, τί έχει;) Χαμόγελο της Νισης (Άσκήσεις όχι, έπτελίωσεν ή προθεσμία; διά τήν Σελίδα όμως ειμμορεί; νά μου στείλλης) Στενημαχιώτικόν (εκατάλαβα, ότι και οι δυό με αγαπάτε τó ίδιο; όχι, τó προνόμιον έπέρασε;) 13 Μαΐου 1915 (μπρός; λοιπόν, τώρα πού έχεις

καιρόν, νά νικατεύεσαι παντού) Δίλαν (έλαβα εύχριστόν) 'Αγρωστον (μέτροι οι στίχοι σου; πρέπει νά έπιμεληθή;) Λαρισσαϊκή Στρατηλάτην (έστεϊλα) Σύμβολον της Έλευθερίας (θεβλίω, και εις τάς έπιστολάς, και εις ό, τι στέλλεις, τó ψευδώνυμόν σας πρέπει νά εινε άχώριστον από τó όνομα) Κεντρί της Διαπλάσεως (έχει κελύς;) Άλίνα Μαγαροτών (έλλησθη) μεταχειρίζομαι πάντοτε τó ψευδώνυμον πού βλέπω γραμμένον, διότι δέν ειμμοροί νά ένθυμούμαι ποίος ήλλαξ και ποίος όχι) Απύθον του Καίσαρος (όχι, διότι δέν ζούρω από τώρα άν, και υπό ποίους όρους, θά προκηρύξω προνόμιον μετά έν έτος;) Λαρισσαϊκόν 'Αγκυθαίικον (έστειλα και τούς τόμους; επί συστάσει) Όγκριαν Π. Γιανν. (έλαβα κ' εύχριστόν) Ανδοίον Κυπριοπούλο (κ' εγώ χάρησιν πού άρχισες νά μου γράφης; έξακολουθήσης) Νικηφόρον Στρατηλάτην (κ' εγώ έπίσης;) Καρυνάιδα (κάμε τó άδρονισμα από τόν τιμωκατάλογον πού δημοσιεύεται έκάστοτε, νά εύρη; πόσον τιμώται όλη ή σειρά των τόμων) 'Ισριαν (έστεϊλα) Μίαν Τροϊλούλαν (θερμά συλλυπητήρια και νά κάμης τά χρόνια του) Φειδιάν (έννοείται, οι μικροί ήθοποιοί, όταν παίζουν πρόσωπον μεγάλου, πρέπει νά τó άπομειώνται όσω τó δυνατόν τελειότερα, έπομένως και τά μουστάκια χρειάζονται και τά γένεια; όχι, διά τήν Σ. Σ. Σ. αυτά τά θέματα άποκλείονται.) Ανθυμώνην Βαμβαϊκήν (αι περιστάσεις; έπιτρέπον και νά μου γράφης; έστεϊλα 25 τετραδία) Έλλησποντον (έλαβα, εύχριστόν) Νουσαίτην (εύχριστό δι' όσα γράφαι; έστεϊλα) Χουσαυήν (έστεϊλα.) Αν. Ν. Π. (έλαβα εύχριστόν.) Άειδία (έλαβα, εύχριστόν, αλλά τó άνέκδοτόν σου έπίτη χαμένον, διότι εινε γραμμένον μαζί με τήν έπιστολήν; έχω καιρόν νά τó άντιγράψω;) Αιτόνομον 'Ησιων (εύχριστό διά τó έξοπαθώμα) Φιλομήτορα (έστεϊλα.) Αιολικήν Κιθάραν (εύχριστό διά τó έξοπαθώμα) Υπέρο Πατριδος (όλας σου της παραγγελίας τάς έξετέλεσα; αλλά έχε υπ' όψει σου ότι αι συγγοινωνία; τώρα εινε έλλιπέστατα γράμμα σου της 10 Δεκεμβρίου έφθασεν εδώ τήν 11 Ιανουαρίου) 'Ιωάννην Ν. Π. (σύμφορον, περιμένο.) Έλληνικήν Καρδιάν (έστεϊλα.) Κορομηιάτορα (ό «Πέτρο; Ριονσαι» εινε εις τόν τόμον του 1912 ό όποϊος τιμώται δρ. 8 άδεταις και 10 χροσόδετος.) Μαγεμένο Βασιλόπουλο (ή συμ-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Four portraits of winners with their names and details: 1. ΙΩΑΝΝ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρώτη θάξις - Πρωτόφορος) έν Βόλο, Α' Βραβ. Δημοσηφισμ. τού 1913 και Β' Βραβ. 12ου Διαγ. Ξεσπ. 2. ΚΛΕΑΡΧ Κ. ΛΥΣΙΩΤΗΣ (Έλλάς τού Ρήγου έν Λάρισα Κόκκου, Α' Βραβ. Δημοσηφισμ. τού 1913 και Β' 12ου και 18ου Διαγ. Ξεσπ. 3. ΞΑΝΘΟΣ Κ. ΛΥΣΙΩΤΗΣ (Πανελληνίος Πόθος) έν Λάρισα Κόκκου, Α' Βραβ. Δημοσηφισμ. τού 1913 και Β' τού 146ου Διαγ. Λύσαν. 4. Γ. Σ. ΧΡΥΣΟΠΑΙΣ (Έλλάς τού Μέλλοντος) έν Λιμνα Έδβοιας, Β' Βραβ. Δημοσηφισμ. τού 1912 και Β' Βραβ. 12ου Διαγ. Ξεσπ.

βουλή μου είνε να δέχθης) Διαιτωμένο
 Είρος (ναί.) Γλάσκον τον Πατέρα (εύκολο-
 τερον να το ξαναστειλής, παρά να ψάξω
 τώρα δια να σε πληροφορήσω) Ίδιωτρο-
 πον Ξανθόβλαν (έστειλα) Βασίλειον τον
 Βουλγαροκτόνον (εις το προσεχές) Ναυτό-
 πουλο, Κόρην του Ίουλιου κτλ.

Είς δσας επιστολάς έλαβα μετά την 12ην
 Ιανουαρίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗ τόνους της Δια-
 πλάσεως και της Βιβλιοθήκης διά
 να περνάτε ώραια τας ώρας σας

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 15ου Διαγωνισμού Λύσεων
 Δεκεμβρίου - Μαρτίου

Αι λύσεις γίνονται δεκταί μέχρι της
 6 Μαρτίου. Άλλά και πέραν της
 προθεσμίας ταύτης, έφ' όσον δεν θα
 έχουν ακόμη δημοσιευθί.

72. Δεξιόγρφος

Ήχει το πρώτον δυντα,
 Τό δεύτερον τάκουει.
 Τό σύνολον ή θάλασσα
 Του Πόντου περιλούει.

Έστάλη από Ένα Χιωτάκι

73. Συλλαβογράφος

Γράμμα: Θεός Αιγύπτου
 Και πτωκτικόν,
 Μέγα ανημετον έκτισαν,
 Βαρό, βασιλικόν.

Έστάλη υπό Κοραλίας Κασρίτου

74. Μεταγραμματισμός

Είχα δέλα για κεφαλί
 Και έσκέπαζα ένα ζών
 Πήρα θήσα για κεφαλί,
 Και με έφαγε τό ζών!

Έστάλη υπό της Άδδας

75. Αίνιγμα

Τό θλιμκόν μου, κήπος
 Τό ουδέτερόν μου, άνθος.

Έστάλη υπό της Άννας της Σαφούς.

76. Άσθη

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Έστάλη από την Εύχην της Μάννας

77-81. Μαγικόν Γράμμα

Τη αναλλαγή ενός γράμματος έκαστης των
 κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού,
 να σχηματισθών άνευ αναγραμματισμού, άλλαι
 τόσαι λέξεις:

ζιτών, Πόρος, τυρός, όρος, μηρός.

Έστάλη υπό του Πηλομένου Ήπειρώτου

82. Αριθμητικόν Παίγνιον

6, 2, 4, 5, 10 + - X : = 0

Μεταξύ των αριθμών, των οποίων ή τάξις δεν
 θα μεταβληθί, να παρενθίσθω τα σημεία ούτως,
 ώστε τό εξαγόμενον των σημειωθησομένων πρά-
 ξεων να είνε μηδέν.

Έστάλη υπό της Ρεζεντίας.

83. Διπλή Άκροστιχίς

Τό μεν άρχικόν των κάτωθι ζητουμένων λέξεων
 αποτελούν κατά σειράν Δακτύον λυρικόν ποιη-
 τήν, τά δε δεύτερα γράμματα, άλλ' αντιστρό-
 φως, πυθαγόρειον φιλοσοφον.

1. Θεός των Αιγυπτίων. 2. Πόλις της Θρά-
 κης. 3. Κινητήριος δόναμις. 4. Άρχαία πόλις

της Συρίας. 5. Ζών υδροβιον. 6. Ύψωμα
 γης. 7. Νήσος του Αιγαίου.

Έστάλη υπό της Ήρωιδος της Λιένης
84. Φωνηεντόλιπον

πος - πλ - μ - πδλν
 Έστάλη υπό του Νέου Έλληνοσ

85. Γρίφος

λα

Η Η
 Η Η
 Η Η

Έστάλη υπό της Χαρίτος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15' - 68']

Υπόσχομαι φιλικήν ύποστήριξιν εις **Μαμα-
 ρωμένον Βασιληάν** και ύπαδούς. Άνα-
 λυκάνω αντιπροσωπείαν Συλλόγου «Νέα Έλ-
 λάς» εν Πάτραις. — **Άχιλ. Κ. Βότσης.**

[15' - 69']

Ελογείς, ψηφίζατε τά αληθώς: ώραία ψευδι-
 νυμα **Υπέρ Πατριδος και Αισθημα της
 Πατριδος.** Εύχαριστούμεν έκ προτέρων.

[15' - 70']

Ένα Χιωτάκι, άντεχαριστού' μόνον έγώ μεθ'
 υπερεβδόμηκονα θά σάς ψήρσω ή «Νέα
 Έλλάς» δεν άνιμηνόεται.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[15' - 50']

ΑΙΜΑΤΩΜΕΝΟΝ ΞΙΦΟΣ

Υποψήφιος Δημοψηφίσματος του 1915

[15' - 71']

Σύλλογος «Θρίαμβος» Πειραιώς. — "Ένεκεν ά-
 ποικειών επιστολών τινων, πäs συνδρομητής
 της «Διαπλάσεως», έχων άπορίαν τινά σχετικήν
 προς τον Σύλλογον, δέον να άπευθίνεταί: Πέ-
 τρον Κασάνην Κοντουριώτου 266, Πειραιά.
 — Ζητούνται αντιπρόσωποι. Καταστατικόν απο-
 στέλλεται παντί τού αίτούντι.

Ο Γραμματεύς: **Γ. Αιγιαλίδης.**

[15' - 76']

Ψηφοφόροι! ψηφίζατε τά κάτωθι υπέρσοχα ψευ-
 δώνυμα, ύποστηρίζόμενα υπό των Συλλόγων
 «Ένωσις—Έλευθερία», «Πατρις» και «Έλ-
 ληνόποις»:

ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ
ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΟΣ ΕΛΛΗΝ
ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΟΣ ΕΛΛΑΣ

Υποψήφιοι της Ένωσεως — Έλευθερίας

[15' - 77']

Ιδρύθη εν Λεμεσώ Σύλλογος «Ανικητών», σκο-
 πών την συμμετοχήν εις τό Εσπαθώμα και τό
 Δημοψήφισμα. Έξελέγησαν Πρόεδροι: Γ.
 Άραούζος, Αντιπρόεδρος: Βονό της Μανω-
 λιάσας, Γραμματεύς: Ν. Γιαδόπουλος, Ταμίας:
 Δ. Φραγκούδης. Σύμβουλοι: Η. Άραούζος.—
 Συνδρομή εξαμήνου 1,20. Διεύθυνσις: Γεώργιον
 Άραούζον, Limassol (Chypre).—Ζητούνται
 αντιπρόσωποι.— Άντιπρόσωπος Λάρνακος:

Βουλγαροφάγος Εύζωνος.

[15' - 78']

Βραβείον έκλογής: Οθλα τάχι. ψηφίζοντες: τό
 ύπεροχον ψευδώνυμον **ΒΟΥΝΟ ΤΗΣ ΜΑ-
 ΝΩΛΙΑΣΑΣ,** ύποστηρίζόμενον υπό του Συλ-
 λόγου «Ανικητών». — **Βουλγαροφάγος Εύζω-
 νος,** με 100 φιλους του.

[15' - 79']

Ιδρύθη εν Άθήναις Ηκράτεια του Πανελλή-
 νιου Συλλόγου «**Εθνομίς Αγών.**» Πρό-
 εδρος: **Στενημαχιωτάκι.** Αντιπρόεδρος:

Μαγεμένο Βασιλόπουλο, Γραμματεύς: **Τό-
 σκα,** Ταμίας: **Μάγκας των Παρισίων.**—

Ζητούνται δραστήριοι αντιπρόσωποι διά τον
 σύλλογον. Δις: σύλλογος «Παναγίας» 52 Πά-
 τρας, Δις: παραρτήματα: Παραρτήμα «Εθνομίς
 Αγώνος» Poste Restante (Αθήνας).

[15' - 72']

Μίαν Τρελλούλαν. — Εγκλιθετα συλλογητή-
 ρις επί θνήκτου του προσφιλοσ σας, πάππου.
Ήρωίς των Άκροκεραυνίων.

[15' - 73']

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
 Ψηφίζατε, υπεικόντες στην
ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[15' - 74']

Οποιοι νοιώσατε βαθειά τί σημασία έχει τό
 1913 για την Έλλάδα, θά δώσουν βέβαια
 άπορη στον **Ήρωα του 1913.**

Δαφνόκλαδα — Γρις.

[15' - 75']

Δηλούμεν ότι ο Σύλλογος «Ένωσις» και «Έλευ-
 θερία» της Λάρνακος ηνώθησαν εις ένα υπό
 τό όνομα «Ένωσις—Έλευθερία» Άρχιπρωταί:
 και αντιπρόσωποι δημοσιευθόνται προσεχώς.

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
 όσον αι λύσεις, άδιακριτως φυλλαδιών,
 ελήφθησαν από 5—12 Ιανουαρίου.

ΑΡΡΙΝΙΟΥ: Σωτηρία Παπαθανασίου.
 ΑΘΗΝΩΝ: Ιωάν. Καποδιστριας, Έμ. Κασ-
 σαβέτης, Μαρία Παναγιωτοπούλου, Μελκ. Μα-
 κρή, Γεωρ. Σαραντιδης, Κωνστ. Έλευθεροδώρας
 Γεωργ. Έλευθεροδώρας, Έπαμ. Σακελλαρό-
 πουλος, Κυρ. Βέργος, Κωνστ. Ταυριτσίκος,
 Κωνστ. Μπατιτσάτος, Αναστ. Παπαντανίου,
 Γεωρ. Σμάτσος, Κ. Κωνσταντίνος, Άσπασία Πυλα-
 ρινού, Ι. Μελισσινός, Σταθρος Βεντοβρης,
 Κωνσταντίνος Σματόν, Κ. Σταυροπούλος, Ανδρ.
 Παπάς, Κατίνα Μπαροδση, Μαρία Μπαροδ-
 ση, Ν. Φίλης, Κούλα Κονταρίνη, Ιωάν. Μάρκου,
 Δοσ χωρίς ύπογραφήν, Κ. Καραβέλλος, Δ. Κ.
 Κωνσταντίνος, Μ. Τζουανάκου, Άν. Ίγγλέσης.

ΑΡΓΟΥΣ: Άν. Πικροδημήτρης, Έλεντινα
 Μπόμπου, Ιωάν. Μενιδιάτης.
 ΒΕΡΖΟΒΑΣ: Κ. Κατσουλόβιτς, Γ. Παπαδό-
 πουλος, Ιωάνν. Τσάλλας, Α. Κονοπισσόπουλος,
 Χρ. Μπροσούλης, Θρ. Μπαμπανικολός, Θ. Ν.
 Μπροσούλης, Ι. Καραθαναγιάτης, Άγγ. Ν. Τσάλ-
 τας, Β. Τσιώρος, Η. Χοματής, Ιωάν. Καλοπί-
 σης, Ευθ. Κουτσογιάννης, Β. Μπάσλας, Κ. Ι.
 Κατσουλόβιτς.

ΓΑΛΙΝΙΣΙΑΣ: Νικ. Αντωνόπουλος.
 ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χρ. Κουτσένης, Α. Γ. Στα-
 ματόπουλος.
 ΖΑΤΟΥΝΗΣ: Ν. Σωτηρόπουλος.
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Κ. Μουστακας.
 ΙΘΑΚΗΣ: Χάρις.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Χαίρ. Καμπηλή.
 ΚΑΛΑΜΩΝ: Έλευθ. Δημόπουλος, Στ. Γεωρ-
 γιάδης, Παναγ. Τσιντζησας.
 ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Λουκία Κακολιρη, Γεώργιος
 Α. Ι. Λιέτα Δεσούλα, Δημ. Δεσούλας, Νηνημία.
 ΚΕΡΚΙΝΗΣ: Κ. Πετροπούλος.
 ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Παπαδόπουλος.
 ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Λαφονοστήφης Βασιλέως.
 ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Ν. Ζ. Ζαλιμάς.
 ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Βλ. Σωτηριάδης, Ήρακλής Κον-
 τούπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ: Έλλην.
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Α. Φακειανός, Θ. Ζωγράφος, Α.
 Κόκκινος, Δ. Βαργιάς, Ι. Νομίδης, Ν. Π. Χρυσό-
 φόπουλος, Ανδρέας Παπαζαχαρίου, Γ. Σφαέλλος,
 Πάνος Κολυβάς, Άκτι Τρ. Μητσόπουλου, Ν.
 Ζωγοραφίδης, Έδστ. Πετρόπουλος.
 ΠΟΡΟΥ: Στ. Μ. Δορής.
 ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Άσιμ της Άηδόνας, Παπάκι, Ένας
 χωρίς ύπογραφήν.

ΣΕΡΒΟΥ: Θεοδ. Σήλας.
 ΣΠΑΡΤΗΣ: Γεωρ. Λαζοπούλος, Ρόη Γ. Κούτση,
 ΤΡΙΚΑΛΑΩΝ: Γ. Παπαλεξόπουλος, Γ. Χρι-
 στοδούλου, Ι. Τσιοβαρίδης, Νικήτας Πετρούσος,
 Καλλιόπη Νακοπούλου.
 ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γ. Ν. Τσαλάς, Ι. Καμπανέλης,
 Ν. Ανδροπούς, Στ. Καλλαντόπουλος, Ή τιμή
 της Έλλάδος, Κ. Διαμαντόπουλος, Στ. Καλός,
 Γ. Χαρίτος.
 ΧΑΛΚΙΔΟΣ, Πλάτανος, Ιωάν. Νάκος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλων των άνωτέρω τά όνόματα ετέθησαν εις
 την κληρωτίδα και εληφθησαν οι εξής τέσσαρες
 ΔΗΜ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ εν Άθήναις, ΣΤΥΛ. Μ. ΔΟ-
 ΡΗΣ, εν Πορώ και ΘΕΟΔ. Ν. ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ
 εν Βεροβρα, οι όποιοι ενεγράφησαν διά τρεΐς μή-
 από της Φεβρουαρίου.

Τό πρώτιστον καθήκον του κα-
 λού συνδρομητού είνε ή εγκαιρος
 ανανέωσις της συνδρομής του.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμων ύπερσείας
 και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20	
Έσωτερικου	Έξωτερικου	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879		Διά των Πρακτόρων Έσωτερ. Λ. 10. Έξωτερ.	
Έτησία 8λ. 8.—	Έτησία 9φ. 10.—			Φύλλα προηγούμενων έτών, Α' και Β' περιόδου	
Έξαμήνου 4,50	Έξαμήνου 5,50			τιμωνται έκαστον λ. 25	
Τριμήνου 2,50	Τριμήνου 3.—			ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ	
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκαστου μηνός.		ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		Όδός Εθνομίτου άρ. 33, παρά τό Βαρθάκειον	
Περίοδος Β' — Τόμος 23ος		Έν Άθήναις, 23 Ιανουαρίου 1916		Έτος 38ον. — Αριθ. 8	

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ
 ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ή ώρα αυτή έράνη ατελείωτη στον
 κακούργο.

Ήξευρε, ότι τόσο μόνον καιρό είχε
 στην διάθεσί του ό ταμίας, δια να φάγη
 και να έπιστρέψη. Γι' αυτό είχε κανο-
 νιστή την όρτη του ναρκωτικου εις τρόπον,
 ώστε να άρχισή ή ενεργεία του εζήντα
 λεπτά μετά την ένεσι. Άλλ' αν έκαμε
 κανένα λάθος στον ύπολογισμό του:
 "Αν ό ταμίας έναρκώνετο προτίτερα ή
 αργότερα από την στιγμή που ήθελε ό
 κλέπτης; ...

Γι' αυτό ή ώρα εκείνη του έράνη
 ατελείωτη. Κλεισμένος στην σκοτεινή
 καμαρόλα, άκουγε στην σιγή την καρ-
 διά του, που έκτυπούσε με αγωνία, ή ε-
 συλλογίζετο:

«Φθάνει να γυρίση... Φθάνει να μην
 πέση στο δρόμο ή στο ξενοδοχείο...»

«Άσπαζε τον μισοκλιμαμένον Σομώ από την μέση...»
 (Σελ. 61, στ. γ.)

«Άρχισε να φτιάχνη τό κεφαλί του...» (Σελ. 62 στ. α.)

Φθάνει να
 έλθη ως εδώ
 ... Κι' άλλοι
 ύ άλληλοι
 να μην περ-
 νούν από τον
 διάδρομο έ-
 κεινη την ώ-
 ρα... Έγω
 πιθανότητα
 να έπιτύχω,
 δέκα τοίς έ-
 κατό... "Αν
 άπότύχω πά-
 λι, μένω
 κρυμμένος έ-
 δώ και δεν
 κινδυνεύω τί-
 ποτα. "Αν ό-
 μως τύχη να
 έλθη ό Σομώ και να πέση απέξω από
 την πόρτα μου, ώ, τότε θα είνε ό θρίαμ-
 βος! Άλλά θα έχω τόση τύχη; ...»

Και συλλογίζόμενος αυτά, ό κακούρ-
 γος έπερίμενε άκίνητος και σιωπηλός,
 όπως ή άράχνη τό θύμα, στη
 μέση του ίστού της.

Ό,τι τον άνητηγόυσε προ-
 πάντων, ήτον ή παρουσία του
 μικρού Έρρικου. Δεν είχε
 προβλέψη, ότι ό μικρός θα
 συνώδευε τον πατέρα του και
 εφοδούν μήπως ό Σομώ έ-
 γούριζε μαζί του.

Άλλά έξασνα φωνάζει με
 χαρά:

«—Ο μικρός!»
 Έκείνη τη στιγμή, πράγ-
 ματι, περνούσαν σπρώγοντες
 με γέλια ό ένας τον άλλον, δύο
 μικροί γκρουμ της τραπέζης.
 Ο ένας ήταν ό Έρρικος. Έρθα-
 σαν ως την άκρη του δια-
 δρόμου και μπήκαν ες τό κα-
 τάστημα. Ο Άγκλας έκύτ-
 τάξε τό ρολόγι του. Έδειχνε
 μία παρά δύο λεπτά.

«Αν είνε, συλλογίσθηκε,
 τώρα θα γυρίση... Έδώ κρέμονται οι
 νόμοι και οι προφήται!...»

Και να! μόλις τό είπε, ό Σομώ πα-
 ρουσιάσθη μόνος του στο βάθος του σα-
 νιδένιου διαδρόμου. Προχωρούσε με βήμα
 διστακτικό, ετρέκλιζε, κοντυλούσε, και
 κάθε τόσο σήκωνε τό χέρι του στο μέ-
 τωπο, σα να ήθελε να στηρίξη τό κε-
 φάλι του...
 Με τί συγκίνητη τον παρακολουθούσε
 ό Άγκλας!

«Άχ, Θε μου, έλεγε' άς μπορούσε
 νακανε ακόμη είκισι βήματα... ακόμη
 δέκα... Άχ, Θε μου, άς μην περάση
 τώρα κανένας!...»
 Άξασνα ό Σομώ έκλονίσθη και, αν
 δεν έπλησίαζε να στηριχθί στον τοίχο,
 θα έπευτε κάτω. Ο Άγκλας ήταν έ-
 τιομος να όρμηση. Ο ταμίας όμως, με
 μία τελευταία προσπάθεια, έδωξε την
 ναρκη που τον έκυρίευε και κατώρωσε
 να κάμη τρία-τέσσαρα ακόμη βήματα,
 που τον έφεραν ίσα-ίσα μπροστά στην
 πορτούλα, όπου παρεμένευσ ό Άγκλας.
 Ο κακούργος τότε πιά δεν έδίστασε.
 Πετάχθηκε έξω, κύτταξε μπροστά και
 πίτω, είδε παντού τον διάδρομο έρημο,
 —τύχη που την είχε!— και άρπαξε τον